

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká pošta, s. p.**, se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1, ve věci podání žalobce ze dne 26. 9. 2011, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 5. 2012, čj. 10 Na 969/2011 - 28,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 13. 6. 2012 kasační stížnost, kterou se žalobce (stěžovatel) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích.

[2] Jelikož stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti neuhradil soudní poplatek, Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 19. 7. 2012, čj. 8 As 80/2012 - 7, vyzval ke splnění poplatkové povinnosti ve lhůtě 5 dnů od doručení předmětného usnesení. Soud stěžovatele současně poučil o možnosti požádat o částečné či plné osvobození od soudních poplatků ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s.

[3] Stěžovatel následně požádal o přiznání osvobození od soudního poplatku a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 20. 9. 2012, čj. 8 As 80/2012 - 17, nepřiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků a současně stěžovatele znovu vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost. Zdejší soud stejným usnesením zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce a současně jej vyzval, aby předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Ke splnění uvedených povinností stanovil stěžovateli lhůtu 10 dnů od doručení tohoto usnesení. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 1. 10. 2012. Posledním dnem lhůty k zaplacení soudního poplatku a předložení plné moci advokátovi bylo pondělí 11. 10. 2012 (§ 40 odst. 1, 2 s. ř. s.).

[4] Stěžovatel soudní poplatek ve stanovené ani pozdější lhůtě neuhradil a ani nepředložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Namísto toho dne 4. 10. 2012 doručil Nejvyššímu správnímu soudu podání, jímž požádal o prodloužení lhůty k předložení předmětné plné moci o tři měsíce. Stěžovatel současně požádal o povolení

splátky poplatku za kasační stížnost. Tento návrh odůvodnil tak, že hrozí zastavení přezkumu pro nezaplacení poplatku, ačkoli podle stěžovatele dochází k přezkumu na druhém stupni i bez splnění podmínek, a že mu jeho sociální poměry neodůvodňují soudní poplatek uhradit v tak krátké lhůtě.

[5] Těmto žádostem ovšem Nejvyšší správní soud nemůže vyhovět. Podání žádosti o povolení splátek soudního poplatku nemá na povinnost uhradit soudní poplatek žádný vliv, neboť běh lhůty nestaví (viz také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, čj. 1 As 84/2012 – 27, nebo rozsudek ze dne 15. 8. 2012, čj. 2 As 93/2012 - 9). Z kasační stížnosti a dalších podání stěžovatele založených v soudním spisu ostatně ani nevyplývá, že by jiná obvyklá lhůta pro zaplacení soudního poplatku mohla něco změnit na stěžovatelově schopnosti soudní poplatek zaplatit. Stěžovatel rovněž dosud neuhradil ani část vyměřeného soudního poplatku.

[6] Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudní poplatek ve stanovené lhůtě, ani dosud neuhradil, Nejvyšší správní soud řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích zastavil.

[7] Za této situace je bezpředmětné rozhodovat o stěžovatelově žádosti o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi. K tomu soud nicméně dodává, že lhůta pro prokázání splnění podmínky povinného právního zastoupení byla stanovena zcela přiměřeně.

[8] Závěrem zdejší soud konstatuje, že v kontextu stereotypního procesního počínání stěžovatele v tomto, i v řadě mnoha dalších soudních řízení, která vede, lze mít důvodně za to, že jeho postup lze považovat nikoliv za vážně míněnou žádost, nýbrž pouhou snahu stěžovatele o prodloužení sporu (shodně viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2012, čj. 2 As 86/2012 – 23, nebo ze dne 22. 8. 2012, čj. 6 As 13/2012 – 32).

[9] Nejvyšší správní soud si je vědom, že např. ve věcech vedených pod sp. zn. 8 As 71/2012 či 8 As 79/2012 zamítl samostatnými usneseními žádost stěžovatele o prodloužení lhůty k předložení plné moci a žádost o povolení splátek soudního poplatku. Teprve poté zdejší soud zastavil řízení o kasačních stížnostech pro nezaplacení soudního poplatku. S ohledem na jednání stěžovatele při vedení soudních sporů popsané v odst. 8 však Nejvyšší správní soud nepovažoval dále za účelné samostatně rozhodovat o žádosti stěžovatele o prodloužení lhůty k předložení plné moci a o povolení splátek soudního poplatku i v této věci.

[10] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. listopadu 2012

JUDr. Jan Passer
předseda senátu